

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نياشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد ایاز نوري
۲۰۰۸-۱۲-۲۶

د ۱۳۵۸ هجري لمريز کال د مرغومي شپږمه

په گران افغانستان کې،

يوه لويه کرغېړنه او له نفرته ډکه نيټه!!

د گران هیواد افغانستان په نژدې تاریخ کې د مرغومي شپږمه یوه له هغو تورو ورځو څخه ده چې زما دغه ضعیف قلم د هغې توصیف ته عاجزي کوي. د ۱۳۵۸ هجري لمريز کال د مرغومي د میاشتی شپږمه نیټه وه چې د پخواني د افغانانو په لاس د رانسکور شوي ستر هیواد یعنی شوروي اتحاد سور لښکر، د یو لکو څلوېشتو زرو نظامیانو په شمیر تر غابنو په مدرنو وسلو سمبال په افغانستان ورننوت. دا د شوروي اتحاد د هغه وخت د پاچا!! لیونید ایلیچ برژنف او ور مربوطې دارې له خوا بی داسې یو پټ او غیر قانوني یرغل وه چې نه د افغانستان د هغه وخت دیکتاتور حفیظ الله (امین)، نه د ملگرو ملتونو سازمان او حتی د شوروي دولت ټول جگ پوري اراکین او گوسپندي ساتل شوي خلک پرې خبر ول...؟! د دې ډیر بد اخلاقه او د گاونډیتوب د اصولو څخه بهر یرغل کې، روسي سوسیال امپریالیست کمونیستانو لومړی د افغانستان د هغه وخت حکومتی مشر امین وواژه او په تعقیب یې د خپلو ټانکونو په سر سپور یو ستر افغان ملی خاین او له نفرته ډکه سیاسي څیره، ببرک کارمل زمونږ د هیواد په دولتي قدرت ور نصب کړ. د کارمل سره یو شمیر نوري توري او لعنتي څېري لکه سلطان علي کښمند، صالح محمد زیری، سید محمد گلاب زوی، محمود بریالی، نور احمد نور، جگړن محمد رفیع، ډگروال عبدالقادر، محمد اسلم وطنجار، اناهیتا راتب زاده، ډاکتر نجیب الله، شیر جان مزدور یار او نور، نور ملی خاینان هم د شورویانو له خوا په مهمو حکومتی مقامونو کې ځای پرځای شول. ډیر څیړونکي د شوروی پوځ پر ځای هغه ته (سور لښکر) وايي او حقیقت هم دادی چې که څه هم هغه دم شوروی هیواد له پنځلسو نش په نامه جمهوریتونو څخه تکمیل شوی وه، لیکن په عملی میدان کې ټوله رهبري د ماسکو د کرملین د مانی څخه چې مشري یې معیوب، مریض او لیونتوب ته رسیدلي لیونید برژنف کوله، تر سره کیده. برژنف او هغه ته نژدې توطئه گره ډله لکه گرومیکو، اوسینوف، یوري اندروپوف او نور، ډوبه په غرور کې چې د پرولتاري انترناسیونالیزم؟! د شعار څخه په ناوړې پکارونې یې اصلاً د ټولې نړۍ د نیولو او په اصطلاح کمونیست کولو خوبونه په بسترو کې لیدل. خو علمي او واقعی اړخ ته یې یا عقل نه ورسیده او یا هم د عقو په درلودلو یې پام ورته نه کاوه. شوروي وگړي په داسې روحیه روزل کیدل چې گینې دوی په دې نړۍ کې د ملتونو تر منځ عالی دي، بناء دوی استحقاق لري چې باقي ملتونه رهبري کړي او دا حق تل باید د دوی سره محفوظ وي. شورویانو د هیواد بهر نړۍ او هیوادو ته او په تیره هغه هیوادو ته چې د خصوصي اقتصاد په پرئسیپ یې ژوند کاوه، د شک، تیتوالي او دښمن په سترگه کتل.

د روسانو د یرغل پر محال په افغانستان کې د حفیظ الله امین ویني بهونکی حکومت په اقتدار کې وه. امین فقط دری میاشتی پخوا د امین په خپل اعتراف، خپل (لوی استاد) نورمحمد تره کی په فزیکي ډول وژلی او د قدرت په مقام ناست وه. حفیظ الله امین له یوې خوا د خپل خلقي گوند په کورني جنجال کې لاس پښي وهل او له بلې خوا هغه ملي وسله وال مقاومت چې افغان ولس د خپلې ورته ډېرې سپڅلې اسلامي عقیدې پر بنسټ یې د خلقي – کمونیستي رژیم په مقابل کې پیل کړی وه او دریم عامل د امین د سر سخت سیال ببرک کارمل موجودیت په ماسکو کې د سیاسي

ريزرف په توگه، دى سخت وارخطا كړى وه. شوروي كمونيستانو خپل پوځي يرغل ظاهرأ د امين د ظالم حاكميت څخه د افغانستان د خلكو د ژغورولو پر بناء توجه كاوه، پداسي حال كى چى د پردې تر شا هيواد پلورونكى بېرك كارمل او د هغه د پرچم ډلې ته يې د افغانستان د دولت سپارل او ځان تودو اوبو ته رسول لا له وخته پلان كړي ول. هغه څه چى هر وطنپال او آزادى پال افغان يې پوښتي او ډير پرې درډېري، د روسانو له خوا زمونږ د هيواد پوځي لاندې كول، په هيڅ ډول قانوني، انساني، اخلاقي او د گاونډيتوب پر بنسټ يو روا عمل نه وه. كه څه هم د هيواد د نني ناورين اصلي ريښه له هغه شيبې نه پيل كيږي چى د اعليحضرت مرحوم امان الله خان ملي دولت د انگرېزانو او د افغاني ملي خاينانو په ذريعه سقوط وكړ. او په دې بهير كى د سقو زوى غل حبيب الله، نادر خان، ظاهر شاه او داوود خان هم ځان د ملت په محكمه كى نشي بري كولاى، خو زه د افغانستان د نني غميزې نژدې بنسټيز عامل، هم دغه د روسيې سوسيال امپرياليستي يرغل بولم. زه په دى باور يم كه روسانو دا كارملي - پرچمي كرغيرنه مداخله نه وى كړي، تر كومه خايه چى زه په هغه وخت كى (۱۹۷۸) م د هيواد د سياسي حالاتو ناظر وم، د امين د رذيل حكومت سره د افغانستان راپاريدلي مسلمان ولس ژر يا ورو حساب كوونكى وه، نو بيا افغانان له حريص روس څخه پوښتي چى تاسو ولې زمونږ پر ملي حاكميت وسله وال يرغل تر سره كړ...؟! همدا د وگ سترگي او كم عقله برژنفي يرغل پايله وه، چى زمونږ بد نيته او په مورچل كى تيار ناست گاونډي هيوادو پاكستان، ايران او چين ته يې ښه د اشغال او اسلام ته د خطر بهانه په لاس وركړه، چى زمونږ په هيواد كى سياسي مداخلې پيل كړي.

اوس پس له پوره نه ويشتو كلو چى له هغه روسي يرغل څخه تيرېږي، افغانان په اصولي او قانوني ډول د اوسني فدراتيفي روسيې څخه په نړيواله محكمه كى د جگړې تاوان غواړي، او د جگړې د تاوان په څنگ كى اوسني روسي رهبرانو ته ښايي چى د افغانستان د ډير خوږ شوي ملت څخه رسمي بڅښنه هم وغواړي!!

نن پس د روسى اشغال څخه، زمونږ هيواد بيا په ۲۰۰۱م كال كى د امريكايي او انگريزي امپرياليستانو له خوا په ماهرانه ډول د (ترور) سره د مبارزې تر عنوان لاندې نيول شوى او مونږ افغانان استقلال او سياسي خپلواكي نلرو. زما پيغام دې يرغلگرو دا دى چى تاسو بايد د افغانستان تاريخ يو وار بيا په غور سره وگورئ. د افغان په بچى كى سيوا د يوې لږې فيصدي هيواد پلورونكو خاينانو، د آزادي احساس سخت تود دى، تاسو په زور كلي نشى كولاى. تاسو غربي امپرياليستان د افغانانو ډير پوروري ياست. تاسو اخلاقي او وجداني دنده لرى چى افغانانو سره د يو واقعا ملي دولت په ايجاد كى صادقانه مرسته وكړئ، نه دا اوسنى داره مار حكومت چى تاسو يې حاميان ياست. تاسو سخت په غلطه تللي ياست!! كه تاسو په دا تيرو اوه كالونو كى په خپلو كړنو او نيت كى رښتيني وئ، نن به افغانستان كى نه جگړه وئ او نه داسى لوږه او انسان وژنه...؟! په پاى كى واييم:

تل او ژوندى دى وي افغانستان

مړه او ناکام دي د افغان ملت رنگارنگ دشمنان

د غدر او خيانت څيري
تره كى ، امين ، كارمل او نجيب

